

СТРАТЕГІЧНЕ ПЛАНУВАННЯ ТА ЙОГО РОЛЬ В МУНІЦИПАЛЬНОМУ УПРАВЛІННІ

НТУ «Дніпровська політехніка»

Косенко І.Ю.

Науковий керівник: к.держ.упр., доц. Лола В.В.

У сучасному світі багато уваги приділяється зростанню ролі міст та регіонів у територіальному поділі праці. Саме ці державні одиниці стають локомотивами для розвитку, бо мають можливість враховувати потреби населення на місцевому рівні, тим самим скорочуючи навантаження на органи центральної влади. Тобто розвиток муніципальних утворень впливає не лише на розвиток регіону, а й держави в цілому. Для того, щоб ухвалювати максимально вигідні рішення необхідно створити план. В цьому допоможе стратегічне планування на муніципальному рівні – планування, яке орієнтується на активні дії, є довготерміновим, стосується сукупності проблем і активізує увагу на оптимальному задоволенні потреб місцевого співтовариства, сприяючи досягненню громадської злагоди. [1] У зв'язку з децентралізацією влади в Україні, стратегічне планування набуло особливої актуальності.

Функція планування відповідає на три питання: «Де ми знаходимося у цей час?», «Де ми хотіли б знаходитися?» та «Як досягти бажаного результату?» (рис. 1). Тобто, стратегічне планування – це систематизований процес, за допомогою якого планується та прогнозується діяльність на майбутнє. [2] Саме воно відкриває нові перспективи муніципального утворення в системі муніципального менеджменту.

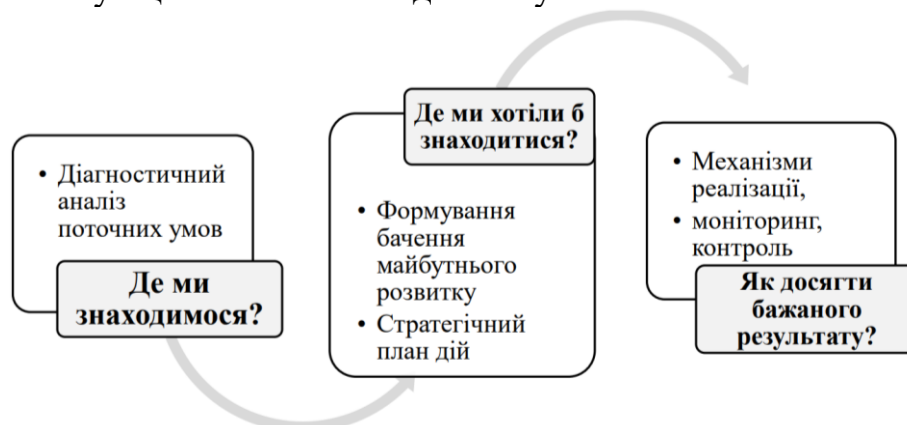

Рис. 1 Послідовність етапів стратегічного планування [2]

Основними перевагами стратегічного планування для муніципального утворення є:

- зменшення невизначеностей в функціонуванні та розвитку, які виникають із оточення даної територіальної громади і збільшення її адаптаційної здатності;
- пристосування представників органів місцевого самоврядування до діяльності в невизначених умовах;

– оцінка результативності дій з точки зору довготривалих цілей, а не з перспектив реалізації оперативних цілей. [3]

Стратегічне планування на муніципальному рівні для України не є зовсім новим явищем. Раніше даний процес акцентував увагу лише на створенні плану на рік з урахуванням тільки якихось нагальних проблем, без дій, які можна було б зробити в майбутньому. Починаючи з 1998 року, завдяки програмам допомоги іноземних урядів було реалізовано багато різних проєктів для сприяння стратегічному плануванню міст. Всі зміни були закріплені в нормативно-правових актах, таких як: Закон України «Про засади державної регіональної політики» (2015 р.) та Державну стратегію регіонального розвитку на період до 2027 року.

Вдалим прикладом впровадження стратегічного планування є Стратегія розвитку Кременчука на період до 2028 року, яка була затверджена в 2017 році. Завдяки такому довгостроковому плану на майбутнє вже за рік було повністю виконано 19 проєктів з 77. Ця Стратегія є однією з найкращих серед подібних документів, сформованих в інших містах України.

Таким чином, застосування стратегічного планування на муніципальному рівні створює для територіальної громади перспективи для більш достовірного передбачення майбутнього та планомірного розподілу в часі, а також цільового використання ресурсного потенціалу [3]. Необхідно зауважити те, що стратегічне планування підвищує конкурентоспроможність муніципального утворення, а наявність розробленого стратегічного плану є чинником для залучення інвесторів.

Перелік посилань

1. Маркевич І. Стратегічне планування розвитку міста – с. 341-342 – Режим доступу: <https://cutt.ly/ZGDMTgd>

2. Сментина Н.В., Фіалковська А.А. Стратегічне планування місцевого розвитку / Н.В. Сментина, А.А. Фіалковська // Одеський національний економічний університет. – 2019 – с. 8-11 – Режим доступу: <https://cutt.ly/wGDNu0p>

3. Євтушенко О.Н. Муніципальний менеджмент / О. Н. Євтушенко, В. М. Ємельянов, В. І. Андріяш // Миколаїв : Вид-во ЧДУ ім. Петра Могили. – 2016 – с. 163-165 – Режим доступу: <https://cutt.ly/eGDNH2g>